

Et grundvilkår?

Forfølg dine drømme, og du vil altid være et skridt bagud.
Drop dine drømme, og du vil altid savne en retning at gå.

Den stille bombe - det feminine

Man hører den næsten ikke, og aner den kun svagt med øjet.
Den udløses langsomt, og over flere gange.
Den virker gradvist, over lang tid, næsten umærkeligt, og bevæger sig ud i alle afkroge.
Den har ikke et bestemt formål, udover at virke.
Den kan sagtens modgås, men ikke modstås.
Den gør godt - af en bombe at være.
Rammes man lidt, ejer man dens modsætning i begrænset omfang.
Rammes man meget, forstår man den ikke helt, men man ved, at man vil have mere.
Stiller man krav om, at den skal springe igen, virker den dårligt.
Overser man den eller undlader at bruge den, lider den skade og dør ud.
Plejer man den derimod, springer den igen og igen, i alle retninger
– uden selv helt at vide hvorfor, ud over sit ønske om at virke.

Den Uregerlige - Det Maskuline

Ingen kan være i tvivl om dens tilstedeværelse - for den er både uharmonisk og uordentlig - og alligevel fører den sig selvsikkert frem.
Målet er klart: mere, eller mindre, højere, eller lavere - men aldrig noget midt imellem.
Den behøver ingen pauser til eftertanke - for noget må gøres nu!
Den accepterer kritik - selvfølgelig, for noget kan jo altid forbedres - men ikke forslag til grundlæggende ændringer - for det ville være svaghed at bøje af.
Alle kan se dens slagside: ensidighed.
Når du møder den, bliver du måske svag, irriteret, skuffet, vred eller bange.
Men, ville du mon undvære den?
Måske - hvis du selv er af samme slags - for så er den jo en konkurent!
Men hvis du ikke selv er af samme slags, og du er enig i dens mål?:
Følger du så trop og taler om rigtigheden i dens mål?
Bøjer du af, og tænker, at den godt kan vinde alene?
Bliver du passiv, lidt lammet, og tænker at det er mere trygt at holde sig i ro?
Bliver du misundelig - for "nu er den der igen!"
Hvad nu hvis den frier til dig?:
Siger du nej, fordi den er for vild, og du foretrækker tryghed?
Bliver du smigret, men siger pænt nej tak, fordi den kan skade dig?
Siger du ja, fordi du har brug for dens egenskab til at gennemføre ting?
Siger du ja, fordi du holder af den - trods dens slagside?

Kærlighed

Kærlighed er forlængelsen af ærligheden.
Kærlighed er forfinelsen af nærheden.
Kærlighed er forkastelsen af ensomheden.
Kærlighed er forudsætningen for tosomheden.
Kærlighed er forståelsen af flersomheden.

Liv

Findes der liv i universet?
Universet er liv!

At kigge

Til de tykke og tynde, og andre fysisk uperfekte: Kig frem, ikke ned!
Til de meget himmel-stræbende: Kig ned!
Til de udelukkende jordiske: Kig op!
Til de ekstremt højreorienterede: Kig til venstre!
Til de ekstremt venstreorienterede: Kig til højre!
Til de fremtids-fokuserede: Kig tilbage!
Til fortids-fastholderne: Kig frem!
Til de desorienterede: Find noget at kigge på!
Til de mest kritiske: Kig i spejlet!
Til dem, som kigger meget i spejlet: Kig på noget andet!
Til dem, som mener at have set alt helt rigtigt: Kig igen!

At spørge

Hvad er det? Hvordan det? Hvorfor det?
Sådan spørger barnet, videnskabsmanden og filosofen.

Min mosters grandkusine

"Vidste du, at den dame, som bor derovre, hvor de lige har fået en ny carport, er min mosters grandkusine?"

Men eller og?

Vi er uenige om mange ting, men jeg elsker dig.
Vi er uenige om mange ting, og jeg elsker dig.

Min blomst

En blomst ved ikke, at den er en blomst, den folder sig bare ud.

Tiden

Tiden har stået stille, tiden har gået hurtigt.
Tiden har kigget ind, tiden har gået forbi.
Tiden har været stille, tiden har været støjende.
Tiden har været lys, tiden har været mørk.
Tiden har afsløret, tiden har tilsløret.
Jeg har været oppe i tiden, jeg har været nede i tiden.
I mellemtiden har jeg gjort det, jeg skulle nå.

Da Kong King blev til King Kong

King kunne med rette kaldes for Kong King, for han var tydeligvis herre i eget hus.
Så begyndte han at nyde sig selv, betragte sig selv som særlig.
Det blev til sidst så galt, at han med rette kunne kaldes for King Kong.

Et minde

Du var ikke ung mere - du blev al for hurtig gammel.
Du kom op og ned - for langt op og ned.
Du kom ud i siderne - for langt ud i siderne.
Du var i ubalance - og mistede den så helt.
Du var i tvivl - men valgte alligevel.
Dén morgen så jeg dét:
Den unge komme op og ned, ud i siderne, i balance, i sit eget valg.

Savn

Kan man savne det, man ikke kender til?
Kan man savne det, man ikke forstår?
Kan man savne den, man ikke kender?

Aftendigt

Aften efter aften skærer fra. Dag efter dag lægger til.
Aften efter aften skaber dag. Dag efter dag skaber aften.
Aften efter aften giver mislyd. Dag efter dag giver lyd.

Motivation

Hvad motiverer om morgenen? Om eftermiddagen? Om aftenen? Om natten?
Hvad motiverede dig som barn? Som ung? Som voksen? Som gammel?
Det samme? Noget forskelligt? For meget det samme? For forskelligt?

Menneskets natur:

Formere sig, bygge, undersøge, kommunikere, beherske,
udforme kunst, sætte rekorder, filosofere, elske ...
- Mangler der noget?

Utopiens progression?

Tiltro – anordninger.
Forventning – aftaler.
Beregning – systemer.
Formodning – forventning.
Skøn – prognoser.
Filosofi – værdier.
Håb – tillid.
Tro – mening.
Utopi – idealer.

Og form, udvikling, krystallisering og

Skabelse - eksistens: bevægelse - ikke-bevægelse - bevægelse.
Refleksion - aktion: forandring - stilstand - forandring.
Virksomhed - materialisering: indledning - afslutning - indledning.
Observation - undersøgelse: viden - tvivl - viden.
Kontakt - nærvær: forståelse - ikke-forståelse - forståelse.

Til de "HELLIGE KRIGERE":

I er IKKE hellige krigere,
fordi det I gør, IKKE er helligt,
og fordi I IKKE er krigere:

En hellig kriger slår IKKE tilfældige mennesker,
kvinder og børn ihjel.

En hellig kriger anvender et så mildt våben som muligt, helst ordet,
og han ønsker grundlæggende IKKE at slå ihjel.

En hellig kriger besinder sig,
fordi han IKKE vil miste sin værdighed.

En hellig kriger er ydmyg, IKKE selvretfærdig,
fordi han er bevidst om sin egen fejlbarlighed.

En hellig kriger kræver IKKE respekt for sin egen person,
den får han med tiden.

En hellig kriger fremkalder tårer i øjnene på andre, af beundring,
IKKE af frygt for ham som person.

Hjælp?

Hvor meget havde du kunnet klare selv, uden hjælp fra andre?

Forskel

Forstår den rige den fattiges problemer?

Forstår den fattige den riges problemer?

- Dette er skrevet uden sarkasme.

Forskel og uddannelse

Vi har vel nok det hele, men synes alligevel, at vi stadig mangle noget.

Det ville jo være rart med de sidste ting også, om ikke andet så for tryghedens skyld.

Jo, vi ved godt, at der er mange, som ikke har ret meget, og da især i de fattige lande.

Men det virker både lidt fjernt og som en så stor opgave, at vi ikke helt kan

overskue den herfra. Og vi ved jo også, at mange professionelle organisationer

og politikkerne arbejder på at få løst problemerne. Og så går en del af vores

mange skattepenge jo også både de dårligst stillede her og til ulandshjælp.

Vi har uddannet os meget, og vi arbejder meget - og vi tjener meget, ja!

At der er stor forskel på lønindkomst og på de rige og fattige lande, er jo ikke et

forhold, vi har skabt - og det er vel kun rimeligt, at også uddannelse bliver honoreret?

Skolen skal

Uddanne – danne.

Konkretisere – begrebsliggøre.

Udfordre – understøtte.

Individualisere – kollektivisere.

Indføre – udføre.

Udvikle – forberede.

- Og opdrage.

Det erotiske alfabet

Ane, beundre, cirkulere, date, engagere, falde, gribe, holde, indtage, ja, kæle, love, massere, nyde, opleve, påskønne, quizze, røre, sanse, tirre, udleve, ville, wow, x+y, zone, æææ, øøø og åhh.

Hygge's samtale med Uhygge (Et digt om fejhed)

U: Hvor længe vil du leve, Hygge?

H: For evigt.

U: Har du fjender?

H: Ja, en del.

U: Kan du overleve dem?

H: Ja, det tror jeg.

U: Hvordan?

H: Ved at hygge meget - det gør mig modstandsdygtig.

U: Hvem er din største fjende?

H: Dig, Uhygge.

U: Hvorfor?

H: Fordi du ødelægger den gode stemning, hyggen.

U: Men, jeg er jo bare din modsætning - uden mig, ingen dig?

H: Kun måske - for uden dig, kun hygge!

U: Hvilke fjender har du ellers?

H: Hidsig og Ligeglad - og alle som er påvirket af dem.

U: Men dem frygter du ikke så meget som mig?

H: Nej, for de skifter stemning og retning hele tiden - det gør hverkend du eller jeg.

U: Så du kan altså lide det faste, det sikre, det stabile, det ensartede - det urisikable?

H: Ja.

U: Hvis jeg forlod dig, ville du så leve bedre?

H: Kun måske - for så havde jeg jo ikke en kontrast - og på den måde ville hygge måske blive lidt udflydende.

U: Hvis jeg forlod dig, ville du så kunne overleve Hidsig og Ligeglad - og alle, som er påvirket af dem?

H: Jeg tvivler faktisk lidt - for de hidsige kan være meget-meget hidsige, og de ligeglade meget-meget ligeglade.

U: Hvad ville det kunne føre til?

H: At de hidsige overtog kontrollen - og totalt spolerede hyggen - mens de ligeglade bare var ligeglade.

U: Kan du ikke overvinde Hidsig og de hidsige?

H: Nej, for min natur er jo at hygge, ikke at overvinde.

U: Tror du jeg ville kunne hjælpe dig, hvis Hidsig og de hidsige bliver for stærke.

H: Ja, for du er uhyggelig over for alle, både mig, Hidsig og Ligeglad.

U: Men du sagde jo lige, at jeg er din største fjende - og nu ønsker du vist min hjælp?

H: Ja, for nu er jeg ikke helt sikker på, at jeg kan overleve uden dig.

U: Nu skal du tænke dig godt om: Er jeg din modstander eller din modsætning?

H: Min modsætning.

U: Altså: Uden mig, ingen dig, og uden dig, ingen mig?

H: Ja, sådan må det være.

U: Altså: Du kan ikke rigtig hygge uden mig, og jeg kan ikke være uhyggelig uden dig?

H: Ja.

U: Er du og jeg som sort og hvid, eller er der en glidende overgang mellem os?

H: Nu er du altså ikke særlig hyggelig at tale med, men: en glidende overgang.

U: Altså: Kun få er helt hyggelige, og kun få er helt uhyggelige?

H: Ja.

U: Så skal du vist acceptere lidt af det ufaste, det usikre, det ustabile, det uensartede - det risikable?

H: Jaaa, men det er altså svært.

U: Og du ønsker nu at jeg skal forsvare dig mod især Hidsig?

H: Ja, det er en vist en nødvendighed.

U: Ok. Hvornår har du sidst forsvaret mig?

H: Jeg må lige tænke mig om, inden jeg kan svare, og så kommer jeg tilbage.

Måske er der uendeligt mange køn?:

Mænd som er mænd.

Kvinder som er kvinder.

Mænd som er kvinder.

Kvinder som er mænd.

Mænd som er kvinder, som er mænd.

Kvinder som er mænd, som er kvinder.

Mænd som er kvinder, som er mænd, som er kvinder.

Kvinder som er mænd, som er kvinder, som er mænd.

O.s.v.

Adam og Eva m.m.

(man kan godt bytte om på navnene)

Tør du, spurgte Eva.

Ja selvfølgelig, svarede Adam.

Jeg skal vise dig noget, sagde Adam.

Ja, men nu ikke for hurtigt, sagde Eva.

Jeg vil holde med dig altid, hvis du hjælper mig, sagde Eva.

Hvad skal jeg hjælpe dig med, spurgte Adam.

Ikke med noget særligt, bare lidt hele tiden, svarede Eva.

Det lyder nemt nok, sagde Adam.

Jeg elsker dig, sagde Eva.

Jeg tror også, jeg elsker dig, sagde Adam.

Du behøver ikke være helt sikker, bare der ikke er en anden, sagde Eva.

Der er ikke nogen, jeg elsker mere end dig, sagde Adam.

Så skal det nok gå, sagde Eva.

Hvis du laver mad, så vasker jeg op, sagde Adam.

Det vil jeg gerne, sagde Eva.

Hvem skal gå ud med skraldet, spurgte Adam.

Det skal den, som ikke gør rent, svarede Eva.

Hvor skal skabet stå, spurgte Eva.

Ja, hvor synes du, svarede Adam.

Sønnen bliver nok som sin far, bare mindre vild, sagde Eva.

Datteren bliver nok som sin mor, bare mere livlig, sagde Adam.

Skal du ud igen i aften, spurgte Eva.

Ja, men jeg er hurtigt tilbage, svarede Adam.

Du arbejder for meget, sagde Eva.

Du arbejder for meget, svarede Adam.

Har vi oplevet nok, spurgte Adam.

Ja da, hvad kunne du savne, spurgte Eva.

Det virker lidt fjernt nu, svarede Adam.

Vi kan sagtnes nå det endnu, svarede Eva.

Har vi gjort nok godt for andre, spurgte Adam.

Hvem tænker du på, spurgte Eva.

På dem vi ikke kender direkte, de fattige osv., svarede Adam.

Dem er vi da alle gode ved, bare på forskellige måder, svarede Eva.

Kan du undvære mig, når jeg dør, spurgte Adam.

Det bliver jeg jo nødt til, jeg skal nok klare resten, svarede Eva.

Var jeg god nok, spurgte Adam.
Du var perfekt, svarede Eva.
Var jeg god nok, spurgte Eva.
Du var perfekt, svarede Adam.

Krig og Fred i Utopia

Uden kaos, ingen kosmos
Uden kosmos, ingen kaos
Men måske i Utopia?

Uden tiltrækning, ingen frastødning
Uden frastødning, ingen tiltrækning
Men måske i Utopia?

Uden had, ingen kærlighed
Uden kærlighed, ingen had
Men måske i Utopia?

Uden antipati, ingen sympati
Uden sympati, ingen antipati
Men måske i Utopia?

Uden dovenskab, ingen ihærdighed
Uden ihærdighed, ingen dovenskab
Men måske i Utopia?

Uden ligegyldighed, ingen gyldighed
Uden gyldighed, ingen ligegyldighed
Men måske i Utopia?

Uden utilfredshed, ingen tilfredshed
Uden tilfredshed, ingen utilfredshed
Men måske i Utopia?

Uden ansvarsløshed, intet ansvar
Uden ansvar, ingen ansvarsløshed
Men måske i Utopia?

Uden mine fejl, ikke dine fejl
Uden dine fejl, ikke mine fejl
Men måske i Utopia?

Uden aggression, ingen passivitet
Uden passivitet, ingen aggression
Men måske i Utopia?

Du og jeg, os og dem.
Rusland, USA, Kina, Indien, Tyskland, Australien, Ukraine.

Uden krig, ingen fred
Uden fred, ingen krig
Men måske i Utopia?

**Jeg ønsker for året,
at**

- de sjove og de alvorlige
 - de musikalske og de umusikalske
 - de dansende og de ikke-dansende
 - de sportlige og de ikke-sportslige
-
- det lige og det ulige
 - det hårde og det bløde
 - det hurtige og det langsomme
 - det flydende og det faste
 - det mørke og det lyse
-
- de stærke og de svage
 - de rige og de fattige
 - de politiske og de upolitiske
 - de religiøse og de ureligiøse
 - de krigeriske og de ukrigeriske
-
- det timelige og det utimelige
 - det målbare og det umålbare
 - det abstrakte og det konkrete
 - det himmelske og det jordiske
-
- de seende og de blinde
 - de hørende og de døve
 - de fornuftige og de ufornuftige
 - de kloge og de ukloge
- mødes godt.

Klods Hans – og kreativitet

See the dance that needs no alibi Chris Rea

Hvad var det egentlig, Klods Hans mødte op med til mødet med prinsessen – som jo havde ladet kundgøre, at hun ville gifte sig med den, som kunne tale bedst for sig? Jo, det var en død krage, én træsko uden overlæder og lommerne fulde af mudder – ting, som han havde fundet på sin vej hen til prinsessen.

De fleste vil sikkert mene, at det er lige i underkanten af, hvad der skal til for at opnå en prinsesses hånd. Dertil skal lægges, at Klods Hans hverken var et kønt syn eller duftede godt. Han var klædt i beskidt og laset tøj, nu også indsmurt i mudder, og så lugtede han af ged. Men Klods Hans var ikke i tvivl om noget. Allerede da han første gang havde hørt om prinsessens gifteplaner, sagde han til sig selv og sine to brødre, som begge også ville have prinsessen: *Jeg får sådan en lyst til at gifte mig – og ta'r hun mig, så ta'r hun mig, og ta'r hun mig ikke, så ta'r jeg hende alligevel!*

Da han så stod der, foran prinsessen, var han heller ikke det mindste påvirket af, at hun havde smidt alle de forrige friere, inklusive de to brødre, ud ad døren lige så hurtigt, som de var kommet ind ad den. Han var frisk på opgaven og tilbød straks at bidrage til aftensmaden – med sin døde krage, træskoen uden overlæder og mudderet. Det kunne prinsessen naturligvis ikke stå for, og hun valgte straks Klods Hans til sin ægtemand.

Selvom historien *Klods Hans* vel nok indeholder verdenshistoriens største scoretrick, er det næppe et eksempel til efterfølgelse, der lægges op til. En udlægning af *Klods Hans* kunne derimod være at se den som en beskrivelse af *kreativitet*.

Måske kan Klods Hans kreative bedrift illustreres med regnestykket $1+2+3=7$ – han formår at sætte ting sammen på en sådan måde, at de tilsammen giver mere end, hvad enkeltdelene ellers berettiger til. Klods Hans understreger, at kreativitet skal bestå sin prøve inden for en given, begrænsende ramme – han anvender de ting, han nu engang har eller finder på sin vej. Klods Hans er, omend karikeret, et eksempel på, at man ikke behøver at være født i velstand, højtuddannet eller genial for at kunne nå et stort mål, lidt originalitet kan gøre det – i modsætning til sine to brødre havde Klods Hans hverken uddannelse, en flot hest eller fint tøj, så han tog geden, stadig iført arbejdstøj. Klods Hans demonstrerer vigtigheden i at kunne improvisere – i modsætning til de to brødre havde Klods Hans ikke øvet sig hele vejen på, hvad han skulle sige til prinsessen. Som det måske vigtigste peger Klods Hans på, at løsningen på et problem ofte ligger lige foran én eller med stor sandsynlighed vil dukke op på vejen mod målet – at mål og proces hører sammen.